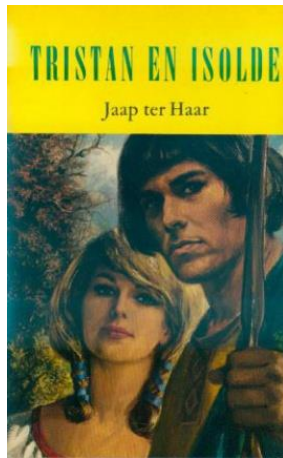

5. Freddy Spanooghe reist naar Oostenrijk, naar de Wachau, en verblijft op Höllenstein, de kasteelhoeve van Flaminia, leidsvrouw van de *Sororitas Papissae*. Wanneer hij 's avonds op zijn kamer een verslag neerperst van wat Flaminia hem over de pausin en de zusterschap heeft verteld, komt hij als vanzelf op het onderwerp Ingrid Delameilleure en hoe hij haar ontmoet heeft. Aan de telefoon heeft hij gelogen over zijn *whereabouts*...

Later die nacht ontdekt hij op Höllenstein iets wat hem ervan overtuigt dat het bestaan van de pausin geen fabeltje is! Hij is meteen razend enthousiast.

Ik vraag mij af waarom ik haar niet gewoon vertelde waar ik was en wat het doel was van mijn reis. Gêne misschien? Of schrik dat dat hele pausinnengedoe zo onaannemelijk klinkt dat een buiten-staander, vooral eentje die baadt in een Torremolinische cocktail van sangria en zonneolie, alleen maar zou kunnen schaterlachen om hermetische zusterschappen die de vuile was van dode pausen uit willen hangen. Freddietjelijef wees toch niet naïef, jij die Isidoor Zwaenepoel te grazen nam, tuin toch niet zelf in zo een maffe pausinnenklute. Dat laatste had ze zelfs niet eens kunnen zeggen omdat ik ook Isidoors Talamasca aanmaning verborgen hield voor haar. Tien jaar ouder ben ik, maar nog meer kind dan zij. Meisjes worden vrouwen, jongens blijven jongens, alleen hun speelgoed wordt duurder. Het zou een uitspraak van Ingrid kunnen zijn.

Of had ik, zonder het meteen toe te willen geven, iets in de zin met die Flaminia? Ik dacht het niet, ondanks het fantasietje van het *jet-set* dametje in de cabrio¹ dat door mijn hoofd flaneerde. Ik wou alleen Ingrid's vakantie niet verknallen, piekerend waarom ik hals over kop naar Oostenrijk snelde om een Italiaanse vrouw te ontmoeten. Dan klinkt zo een verhaal over een pausinnengild niet gewoon belachelijk maar belachelijk doorzichtig, een bedroevend voorwendsel om vreemd te gaan, een aan-fluiting van haar intelligentie. Zelfs iemand die van nature niet jaloers is, beledig je beter niet.

Ik leerde Ingrid kennen toen ik veertig was maar feitelijk ken ik haar al van toen ik dertien was. Op een druilerige woensdagmiddag ontdekte ik in de stadsbibliotheek Jaap Ter Haars 'Tristan en Isolde' en werd meteen smoor op het kaft. Een betoverende jonge vrouw met blauwe ogen en blonde vlechten keek mij aan met een weemoedige glimlach om de sensuele lippen, berustend in een ongekend noodlot zo leek het². Zo liepen er op het Immaculata Instituut geen rond. Daarom duurde het ook een poos voor ik ze in levenden lijve ont-moette, mijn Isolde. Tientallen jaren later zat ze uit te blazen op het terras van een landelijke afspanning in de Vlaamse Ardennen en bleek eigenlijk Ingrid Delameilleure te heten. Zij en een vriendin, de eigenste Yolanda met wie ze nu in Spanje vertoeft, zochten adem en lafenis omdat de Vlaamse hellingen wanneer er wat wind staat nijziger zijn dan een mens vermoedt. Om hinderlijk wapperende lokken in te tomen had ze twee blonde staartjes gevlochten. Isolde met kerlinnekens-vlechtjes, net zoals op het kaft.

¹ Het beeld van vlindermontuur, sjaaltje, cabrio, Côte d'Azur, heb ik uit een film, besef ik nu, vijftiger, aanvang zestiger jaren misschien, geen Fellini, maar ik weet om de dooie dood niet meer wie dan wel. Visconti? En klonk 'Ciao ciao bambino' niet, dan was het stellig 'Dimmi quando tu verrai'.

² Tristan stond ook op het kaft, maar het primaire smoelwerk van die triestigaard –*nomen est omen*– herinner ik mij niet meer. Een deppe middeleeuwer ongetwijfeld, een mismaakte monnikentronie uit Eco's Naam van de Roos die zijn pokdalige wang veel te dicht tegen die van Isolde aanvleide.

Zij was toen dertig en leefde in een andere wereld. Niet de Keltische van Yseult de Originele maar ook niet die van Freddy Spanooghe, leraar en auteur van historische monografieën, op de rand van de middelbare leeftijd en, zo beweerde Men achter mijn rug, de ouwbolligheid. Haar habitat was het land van de *multinationals*, waarin zij *up and coming* was zoals dat heet in de lingua franca van *the corporate world*³. Mij was die wereld totaal vreemd. Toen ik het woord *corporate* voor het eerst uit haar mond vernam, meende ik dat ze fout was, dat het *corporated* moest zijn, want zo zitten Engelse deelwoorden toch in elkaar, of niet soms? We werden goede vrienden. Intieme vrienden. Een vriendschap die duurzaam bleek, ondanks de verschillende werelden waarin we ons beroepshalve bewogen. Geleidelijk aan schiepen we onze eigen wereld, een halfwegwereld waar we elkaar in alle rust en onbevanging ontmoetten. Sinds vijf jaar is die wereld geformaliseerd en gematerialiseerd tot een trouwboekje en een landhuisje op een van de spaarzame mooie plekjes die West-Vlaanderen nog rijk is. Mij hoor je niet klagen. En ik hoop van haar hetzelfde.⁴

[.....]

Het wordt stilaan dag nu. Van slapen is niets meer in huis gekomen. Ik was te opgewonden, verlang te zeer om in de geschiedenis van de *Sororitas Papissae* te gaan graven. *Vicarius Filii Dei* kan geen toeval zijn en Flaminia beweert dat ze Theodora's bescheurbrief kan laten zien. Morgen reeds. Vandaag dus. Als het verhaal van de beestige tiara waar is, dan zal de rest van wat ze me verteld heeft over pauselijke intriges en wreedheden ongetwijfeld ook waar zijn. Plus alles wat ze me nog niet heeft verteld, alles wat zich in documenten verspreid over Europa bevindt. Het is niet ondenkbaar dat ik via Jehanne en haar nakomelingen de sleutel tot de misogynie van de kerk ontdek⁵. Jehanne en haar esoterische zusterschap die onoirbare dingen wisten, weten over het christelijke geloof en de kerkelijke leiding, en die daarom te vuur en te zwaard vervolgd werden toen de pornocratie, het bewind van de lichtekooien, ten einde was en de paus en de curie en de inquisitie de teugels weer strak in handen hadden.

Ik wil er zo snel mogelijk tegenaan! Het raadsel van de pausin en haar Epistel hebben in mij, een bezadigd man van middelbare leeftijd die graag een stukje Haydn smaakt, een dadendrang verwekt waarvan

³ De Engelse taal overheerst Kapitalistenland in die mate dat ze het Nederlands van zijn bewoners uitholt tot een hybride krakkezoortje. Onze *performance* moet dringend *gebenchmarkt* worden, we vormen een *task force*, beter nog we *sourcen* dat *out* en we implementeren *asap* de nodige maatregelen om tot een *lean* en *mean* organisatie te komen. Dat soort kabbalistische *dicta* doet mijn spondegenote soms. En vaker dan niet durft ze *measures* in plaats van maatregelen te zeggen. Het is beangstigend.

⁴ Vreemd, vind ik plots, dat ik hier in Höllenstein mijn queestebelevissen neer zit te schrijven en het verhaal van hoe ik Ingrid heb ontmoet zomaar uit mijn pen vloeit. Ben ik dan toch bevreesd dat dit avontuur niet gezond zal zijn voor onze relatie? Moet hier dan toch iets verantwoord worden?

⁵ Hoewel ik moet toegeven dat de Westers-christelijke afkeer van vrouwen reeds van ver voor de flurkenstreken van Jehanne en haar dochters dateert. Reeds in vroegkerkelijke kringen werd verteld dat het een vrouw was, ene Hedroït of Maragonde, die de nagels had gesmeed waarmee de Heiland aan het kruis werd geslagen. Haar man, die smid was, durfde het godslasterlijke karwei niet aan, er was de nietsontziende verdorvenheid van een vrouw nodig om de onheilige spijkers te vervaardigen (Hadden, vraag ik mij af, de Romeinen dan hun eigen nagelenbak niet bij? Beschikten zij, toch een volk dat van wapengekletter en *circenses* hield en dat kruisigde *à volonté*, dan niet over een mobiele smidse?) Ook kerkvaders uit de 4de en de 5de eeuw, zoals Hieronymus en vooral Augustinus, uitvinder van de erfzonde, waren rabiate vrouwenhaters die waarschuwden dat in elke vrouw, ook in je eigen moeder, een Eva schuilgaat die de onoppassenden onder ons net als Adam in het verderf zullen storten. Barend pausinnen en hoererende pornocraten zullen de kerkleiders, simonistisch en corrupt maar oppassend, ongetwijfeld in de Augustijnse leer hebben gesterkt.

ik zelf versted sta. Op mijn Queeste zal ik heilige vrouwen ontmoeten en zal ik ketterse vrouwen ontmoeten, devote vrouwen en duivelse vrouwen. Wie weet welke illustere dames er in de loop der eeuwen tot de *Sororitas Papissae* zijn toetreden? De Zusterschap zou wel eens het vrouwelijk pendant van de vrijmetselaarsloges kunnen zijn. Ik zal ze in een nooit vermoede historische context kunnen plaatsen, de vrome freules die mij hun mystieke geheimen toefluisteren zowel als de helse harpijen die hun duivelskunsten openbaren en de fanatieke zottinnen vol van isidorisch geraaskal. De mogelijkheden zijn onbegrensd. *The sky is the limit*, zoals beursgoeroe's in Ingrid's wereld plegen uit te roepen⁶.

Zodra het dag is bel ik haar. Geen geintjes meer, ik vertel haar waar het op staat. *Noli me tangere*, zoals Christus na de Verrijzenis tot Maria Magdalena sprak. Houd me niet tegen! Ik maak mij op voor een Queeste naar een Graal die hooglijk onheilig is, verborgen in een beerput van atrociteiten, een Onzalige Queeste die mij een plaats zal bereiden in het Pantheon der Belangrijke Historici.

Quaerendo Invenietis, zoekt en gij zult vinden, zoals mijn goeie vriend Johann Sebastian, *in tiefster Unterthänigkeit*, aan Frederik de Grote van Pruisen liet weten.

⁶ Hoewel er iets schijnt te rommelen in de financiële cenakels. Ingrid voorspelt hommeles na de zomer, iets met de banken. De *sky* zou niet langer *the limit* zijn. Hij zou integendeel op hun hoofden dreigen te vallen, iets waar de Kelten al beducht voor waren, en ook honden als het dondert. Veel begrijp ik er niet van. Amerikanen die hun huis niet meer kunnen betalen of zoiets. Een kanker die nu ook de Grote Huizen aanvreet. Zegt haar baas, Marcel Haspeslagh : de banken liggen bedolven onder tonnen stront in geschenkverpakking. Zegt Haspeslagh nog: ik heb het altijd gezegd. Nee, van financiën snap ik niets maar je zult ze op zien staan, de onheilsprofeten na de feiten die met luider stemme den volke kond doen dat ascese aan de orde is, dat de hebzucht toch allemachtig te epoustouflant was, zij die voorheen hefboommekaniekers waren die Archimedes een van ambitie gespeende zielenpoot noemden omdat hij slechts de aarde en niet de melkweg wou tillen.